

trenil, se je res prikazala črna muca na oknu. Mene je obšel nepopisen strah. Pograbil sem skledo, oklenil se je z levico, z desnico pa sem začel tako pridno zajemati, kakor menda prej nikoli.

»Ali se boš še kdaj kujal?« me je vprašala mamica. Odkimal sem, ker od strahu nisem mogel odgovoriti in pa ker sem baš premleval precejšen založaj kaše v ustih.

Od takrat se pri jedi nikoli nisem več kujal.

Slično zdravilo priporočam vsem mamicam za otroke, ki se pri jedi radi kujajo. Ozdravljeni bodo.

Mamice na to zdravilo ne pozabite!

Janko Samec: Vseh mrtvih dan.

*Kako da tak trdo in žalostno
zvonovi na vasi zvonijo?
In kam ti ljudje — pa še pred nočjo! —
zamišljeni vase hitijo? —*

*Zganili nocoj za vseh mrtvih dan
zvonovi so v spev se nagrobni;
za njim so odpravili prek poljan
ljudje se v tej uri tegobni.*

*Za cerkvico skriti jih čakajo
njih dedje, očetje, sinovi —
za njimi nocoj si izplakajo
vso srčno boleost nad grobovi.*

*Kako pa bi nanje pozabili —
vsak dan hité misli k pokojnim! —
ko tudi zvonovi ne vabili
neutrudno z zvonjenjem bi trojnim!*